

ESQUERRA

REDACCIÓ:

Màrtirs de Jaca, 9

SUBSCRIPCIÓ:

1'75 pts. trimestre

ANUNCIS: Preus convencionals, segons tamany i número d'insercions.

ANY I - NÚMERO 18

OLOI, 20 D'OCTUBRE DEL 1934

PREU 15 cèntims.

EDITORIAL

Un altre aspecte del catalanisme

per R. PLA i CORAL

Durant els anys de la dictadura de Primo de Rivera el catalanisme, privat de manifestar-se pel cantó polític, s'orientà vers l'aspecte cultural, on va aconseguir-hi èxits ben notables, la majoria dels quals subsisteixen encara avui, constituint unes quantes realitats de les que ens fan quedar bé davant del món.

En aquestes hores ningú sap encara quant durarà l'estat actual d'excepció promogut pels darrers esdeveniments, ni el tombant que pot prendre la governació del país, ni les conseqüències que ha de reportar a la vida autònoma catalana, encara que algunes disposicions recents bé massa que ho fan preveure.

De tota manera, sigui quina sigui la sort de la nostra autonomia, l'ànim dels catalans no deu ni pot defallir. Per una banda, l'arbre del catalanisme és massa frondós i arrelat perquè en ell hi puguin fer gran dany unes quantes destralsades. I per l'altra, hi ha aquella gran veritat que res dura sempre en aquest món. De moments de dolor, d'èpoques d'abaltiment i forçat silenci n'hi ha en la història de tots els pobles de la terra. I a casa nostra mateix, no fa molts anys que ens vam emancipar d'una de ben llarga i funesta, per ressorgir més triomfants i rejuvenits que mai.

Convenim que les circumstàncies d'ara són força distintes a les de l'any 1923, i per tant, més favorables a Catalunya. Més que tot, cal tenir present que la nostra autonomia és una part consubstancial de la llei fonamental de la República i que per destruir-la s'han d'aniquilar primerament moltes altres coses. Després, també hi ha el fet, impossible de negligir, de què Catalunya representa, encara avui, el baluard més ferm del règim i que cap govern espanyol, que no tingués propòsits de malbaratar-lo, pot governar amb la indiferència o amb el desengany de la immensa majoria dels catalans.

De tota manera, però, com dèiem més amunt, ningú pot pronosticar en aquestes hores la sort immediata que recaurà a la nostra terra. Però suposant, fins i tot, que la sort li fos adversa i s'imposés una llarga temporada de silenci, Catalunya mentre espera millors temps, té altres camins per on dirigir la seva tasca de reconstrucció nacional. Per això, al principi d'aquest article, posàvem l'exemple de l'obrar de Catalunya en els temps adversos de la dictadura. Si ara, per les circumstàncies polítiques de l'hora, és produït una ocasió semblant, altra volta s'imposarà la tàctica del període dictatorial, que tants bons fruits produí i pot produir encara.

Falsa delació

«La Tradició Catalana» en el seu darrer número, data 13 del corrent, en fer la ressenya dels esdeveniments d'Olot durant la passada vaga general diu, amb tota la malícia i mala intenció que li són característiques: «Divendres es treballà ací normalment. No obstant i coincidint amb l'arribada d'un diputat de la Generalitat a la nostra ciutat es començà a parlar de vaga i, a poc, es donava per segura per l'endemà.»

Davant aquesta falsa delació del tot intencionada, feta només per comprometre el nostre amic i secretari del Parlament Català, Antoni Dot-Arxé, havem de manifestar:

1er. Que la vaga ja estava acordada pel divendres a la tarda, però que es desistí de fer-la deixant-la per dissabte per tal que fos més unànim.

2on. Que el senyor Dot no arribà a la nostra ciutat fins a última hora del divendres i per tant, quan tothom, fins els de «La Tradició», sabien que hi hauria vaga l'endemà.

Aquesta falsa delació del setmanari carlí, greu per les circumstàncies que atrevessem i que podria costar cara al nostre amic, contrasta, tanmateix, amb les paraules de «El Deber» de la setmana passada que deia que mai podrien estar prou agraïts la gent d'ordre als elements esquerrans responsables de la nostra ciutat per les proves de seny, respecte i moderació que donaren en els passats esdeveniments.

Tanmateix, no és pas aquesta una manera prou humana ni cristiana de pagar, mentint descaradament, les consideracions que els elements d'esquerra locals han tingut vers les persones dels enemics polítics en totes les ocasions que s'han presentat.

EL HOMBRE INVISIBLE apareixerà demà diumenge, dia 21 d'octubre de 1934, tarda i nit, al TEATRE PRINCIPAL

Tots els articles que es publiquen en aquest periòdic, se'n fan responsables els seus signants.